

## Chương 38

Vấn nhìn vào kính chiếu hậu và chàng thấy bất an. Chiếc xe Lincoln màu đen từ hơn nửa giờ nay đã theo sát chàng từ đường Santa Monica Freeway cũng đổi sang đường 405 khi chàng vào xa lộ này. Vấn phải lên chi nhánh ngân hàng Bank of America tại Santa Monica mỗi tuần để kiểm soát về kế toán tại đây. Con đường chàng đi mỗi thứ ba chỉ mang sự phiền toái là kẹt xe vào giờ tan sở, ngoài ra có bao giờ làm chàng phải bận tâm. Nhưng linh tính báo cho Vấn điều không ổn về chiếc xe to lớn kèn càng sơn đen, kính chắn gió cũng mang màu đục không cho ai nhìn vào, theo sát chàng suốt trên quãng đường về.

Chàng đã không để ý đến chiếc xe này cho đến khi mãi suy nghĩ suýt hụt exit vào 405, chàng đã phải vọt ngang một lúc hai lanes liền để bắt vào exit. Tiếng rít rợn người sau lưng xe làm Vấn phải nhìn lại kính chiếu hậu. Chiếc xe Lincoln chạy sau chàng cũng bỏ ngang theo sát để bắt kịp với chàng vào đường 405. Tiếng còi inh ỏi của các xe hai lanes bên cạnh bị chiếc Lincoln ép sát đã làm Vấn giật mình và phải chú ý đến chiếc xe bóng lộn mang một vẻ đe dọa đặc biệt như chồm lên gần sát chiếc Camry của Vấn.

Chàng đạp thêm ga chạy gần lên 75 miles một giờ và nhìn lại kính chiếu hậu. Chiếc Lincoln cũng vọt lên theo sát nhưng vẫn giữ cùng

khoảng cách. Vấn đổi sang hai lanes bên trái. Chiếc Lincoln cũng đổi lane theo. Vấn buột miệng chửi thề. Không còn nghi ngờ gì nữa. Chiếc Lincoln này theo chàng vì một lý do nào đó.

Vấn nghĩ ngay đến Lữ, kẻ thù của chàng. Không thể còn ai khác! Chàng đi công việc của nhà băng nhưng chỉ là chuyện giấy tờ, không hề dính líu đến tiền bạc như những xe bọc sắt đi thu tiền, thường là mục tiêu của các vụ cướp. Vấn không có ai khác là kẻ thù để có một chiếc xe màu đen đầy vẻ tội ác đi theo đe dọa. Chàng tin chắc chiếc xe này dính líu đến Lữ, đến việc chàng thuê Battaglio đốt khu apartment tại Garden Grove. Vấn đã trả tiền cho tên đầu trâu mặt ngựa Battaglio đầy đủ ngay sau đêm đốt nhà thành công.

Battaglio cầm tiền đi ngay không nói một lời nào sau khi đếm đủ số tiền. Vấn không tin xe của Battaglio và đồng bọn đi theo chàng để gây khó dễ. Lý do giản dị là chiếc xe mới tinh, bóng nhoáng này Battaglio không có khả năng làm chủ và chàng đã cẩn thận hỏi lại Frank Rutter, tên thám tử giới thiệu Battaglio cho chàng. Rutter cho Vấn biết Battaglio đã rời Los Angeles và hiện đang ở Florida. Nếu không phải trở lại Los Angeles để tìm cách hăm dọa, tổng tiền chàng, chiếc xe Lincoln bám sát lấy Vấn chỉ có thể của Lữ hay thủ hạ của Lữ.

Nghĩ đến Lữ, Vấn thầy sôi máu, chàng thấy những chuyện trả thù trước đây của mình quá tầm thường, yếu ớt, chưa xứng đáng để rửa mối hận. Chuyện đốt khu apartment và đổ tội cho Lữ chưa đi đến đâu. Vấn dò hỏi trên sở cảnh sát và được biết Lữ không phải là người đang bị tình nghi, cảnh sát đang đi tìm manh mối khác để điều tra ai là thủ phạm. Vấn thấy công phu của chàng trong việc thuê Battaglio đốt nhà không mang lại được thành công như chàng mong muốn. Chỉ mới làm khó dễ cho Lữ được chút đỉnh và không tổn hại gì nhiều.

Vấn được biết bảo hiểm đã chịu trả tiền bồi thường cho công ty Lữ và đi ngang khu apartment này, Vấn đã thấy thợ bắt đầu khởi công xây cất lại. Chỉ một việc tương đối làm cho Vấn cảm thấy chút hài lòng là vụ Miriam đòi ly dị Lữ. Chàng dò hỏi và được biết văn phòng luật sư Leibovitz đã tiến hành thủ tục giấy tờ ly dị. Vấn tin chắc những bức hình chàng gửi nặc danh đến Miriam chụp cảnh Uyên và Lữ ôm nhau trước Holiday Inn đã mang lại kết quả như ý chàng muốn.

Vấn lắc đầu mấy cái. Hình ảnh Uyên và Lữ hiện ra trước mắt chàng rõ mồn một. Họ ôm nhau sau một đêm ân ái thỏa thuê trong khách sạn, trong khi chàng ngồi bên này đường tới tả ruột gan nghe từng tiếng bấm máy ảnh của Frank Rutter! Vẫn như diên

## Chương 38

cuồng. Chàng phải làm gì để trả mối hận này. Đời sống chàng còn nghĩa lý gì ngoài chuyện trả thù. Chàng không thể để kẻ thù của chàng tự dung tự tại, ngang nhiên căm sừng lên đầu chàng và ân ái với người đàn bà chàng yêu thương nhất trên cõi đời này. Những trả thù trước đây chỉ là chuyện vặt vãnh, chưa đủ làm thương tổn một cách xứng đáng kẻ thù không đội trời chung.

Vấn nhìn lại sau xe. Chiếc Lincoln vẫn bám sát lấy chàng. Kẻ thù của chàng đã đánh hơi thấy những chuyện chàng làm. Vấn không biết Lữ có mặt trong chiếc xe đen đó hay chỉ là bọn thú hạ giết mướn. Tuy nhiên kẻ thù đã biết và mọi sự sẽ trở thành khó khăn hơn trước nhiều. Và chuyện hiện tại chàng đang phải đối phó là chiếc xe đen theo sát nút này. Vấn không hiểu bọn trong xe sẽ giở trò gì. Chàng đi ngang qua exit vào Beach Boulevard nhưng không đi vào để về nhà. Không biết bọn này định làm gì, chàng không thể dẫn chúng về để biết nơi chàng ở.

Vấn chạy thẳng xe trên con đường xa lộ xuống San Diego và chàng lấy sát lane bên trái để chiếc Lincoln không qua mặt được phía bên chàng. Chàng chạy hơi chậm lại để xem phản ứng của chiếc xe phía sau. Tên tài xế lái chiếc Lincoln bắt đầu gia tăng tốc độ để tiến lên chạy gần song song với

xe Vấn. Vấn chăm chú liếc nhìn sang phía ngang hông. Chàng vừa thoáng thấy cửa kính xe đen ngòm đang từ từ hạ xuống. Một khuôn mặt cô hồn ngời băng sau hiện ra và trong một thoáng rất nhanh Vấn thấy nòng súng có gắn máy hãm thanh hiện ra trên tay tên này. Vấn phản ứng lập tức. Chàng ngồi thụp hẳn xuống chỉ để tầm mắt vừa đủ để nhìn mặt đường. Chân chàng nhấn lút ga thật mạnh. Chiếc xe vọt đi như mũi tên bắn bỏ xa chiếc Lincoln. Vấn nghe một tiếng phụt nhỏ và tiếng kính bể phía sau. Chàng biết mình vừa thoát chết. Viên đạn từ nòng súng gắn máy hãm thanh của tên giết mướn đã trệch đường nhắm sát ngang qua cổ chàng và làm bể kính cửa xe.

Vấn tiếp tục đạp lút ga và chạy như một người điên. Chàng biết đã gặp phải bọn giết mướn chuyên nghiệp đang tìm cách giết chàng. Và kẻ mướn chúng chắc chắn không ai khác hơn ngoài Lữ. Lữ đã đoán biết việc chàng trả thù và tìm cách để loại trừ chàng! Lửa giận bốc lên khi nghĩ đến Lữ làm cho chàng trấn tĩnh được cơn hốt hoảng vừa chết hụt và tìm cách để đối phó với tình trạng khẩn trương trước mặt. Vấn biết máy xe Camry của chàng yếu nhiều so với chiếc xe Lincoln tám máy phía sau. Chỉ trong giây phút chiếc Lincoln sẽ bắt kịp xe chàng và chúng sẽ nhắm bắn cần thận hơn lần này.

Vấn bắt đầu đổi lane vào lại phía bên trái. Chàng vừa thoáng thấy làn sóng xe bắt đầu dồn chậm hơn ở phía trong. Đẳng xa chàng thoáng thấy một chiếc xe cần cầu bên cạnh lề đường đang câu một chiếc xe bị đụng. Và đẳng trước chiếc xe này là một xe khác với ngọn đèn xanh đỏ nhấp nháy trên mũi. Xe cảnh sát! Vấn mừng rỡ chạy sát hẳn vào lane trong cùng. Chàng bắt đầu thấy bóng người cảnh sát đang đứng cạnh cửa xe làm biên bản cho chiếc xe bị tai nạn.

Vấn chạy chậm lại và tấp vào lề đường gần sát xe cảnh sát. Chàng ngồi yên nhìn. Chiếc Lincoln tiếp tục chạy theo sau chàng nhưng không dám ngừng lại. Cửa xe của chiếc Lincoln đã hạ xuống hẳn và Vấn có thể thấy hai tên mặt cùn đồ sắt máu ngồi trong xe nhìn ra mặt mày hăm hăm. Chúng không thể nào ngờ Vấn đã tìm được chiếc xe cảnh sát cứu tinh ngay trong lúc khẩn cấp nhất.

Không thấy Lữ ngồi trên xe. Vấn biết Lữ sẽ không bao giờ ngu xuẩn lộ mặt ra trong vụ bắn giết này. Nhưng vận may đã đến với Vấn. Lữ đã không thể làm gì chàng được và Vấn phải bắt đầu lại bài tính trong việc trả thù. Lữ ra tay hạ độc thủ nhưng thất bại. Vấn biết chàng may mắn lần này nhưng những lần sau? Chàng không có cách nào khác hơn là hạ độc thủ lại. Một sống một chết

## Chương 38

với kẻ thù. Và chàng sẽ phải vận dụng mọi sáng suốt để thành công trong cuộc tranh đấu sống chết này.

Người cảnh sát tiến lại gần xe Vấn và hỏi:

- Xe ông bị hỏng hay trục trặc gì? Có cần gọi xe kéo không?

Vấn lắc đầu:

- Không! Xe tôi bị nóng máy một chút. Tôi ngồi đợi một lúc sẽ đi được!

Người cảnh sát làm xong biên bản và vẫy tay cho xe cần cẩu kéo chiếc xe bị tai nạn đi khỏi. Chiếc xe cảnh sát cũng bắt đầu đi. Vấn cho xe chàng chạy theo xe cảnh sát một lúc đến exit đầu tiên chàng vòng xe lại. Chưa yên lòng hẳn chàng cho xe chạy một quãng khá xa và nhìn lại kính hậu không thấy chiếc Lincoln đâu chàng mới dám lái xe về nhà.

Trời đã tối hẳn nhưng Uyên không có mặt trong nhà. “Chắc đang nằm với tên khốn nạn!”. Vấn chua chát thầm nghĩ. Chàng lên lầu thu dọn quần áo và một số đồ cần dùng cho ra xe. Sau cùng chàng vào trong phòng ngủ mở khóa tủ sắt đựng các đồ quý giá của hai vợ chồng. Vấn xem lại các món trong tủ safe. Ngoài một số nữ trang của Uyên chàng không đựng đến, số tiền mặt chàng giữ ở nhà vào khoảng hai chục ngàn. Ngoài ra còn 50 đồng tiền coins vàng Maple Leaf và stock certificate 100 shares của hãng IBM. Tổng cộng tất cả tiền dành dụm của hai vợ

chồng từ mấy năm nay, trước khi Uyên đi vào ngành real estate và lập partnership với Lữ.

Vấn đau đớn nghĩ đến số tài sản của Uyên hiện có trong partnership. Hơn hai triệu đô la. Số tiền dành dụm của chàng sau bao năm làm ba cọc ba đồng có thấm thía gì! Chàng đã bị bỏ rơi một cách thâm hiểm vì chàng không có tài kiểm ra tiền như Lữ. Vấn nghiến răng. Uyên đã khinh miệt chàng, chà đạp lên tự ái của chàng. Nàng đã nhẫn tâm đành đoạn dứt bỏ chàng như một tấm áo rách. Và cả hai đã tìm cách giết chàng!

Lần đầu tiên Vấn thấy lòng thù hận không chỉ dành cho Lữ. Chàng đã thấy ý nghĩ mình xoay chuyển trong việc lên án cả hai người. Trước kia chàng chỉ thấy căm thù Lữ. Tình yêu trong lòng chàng với Uyên vẫn còn nguyên vẹn và niềm hy vọng vẫn còn. Một ngày nào đó Uyên sẽ tỉnh ngộ và quay trở về với chàng. Nàng sẽ thấy chỉ Vấn mới là người yêu nàng chân thật. Và mọi sự sẽ trở lại như trước. Như chàng và Uyên chưa bao giờ gặp Lữ. Như Uyên chưa có mộng làm giàu và được chàng khuyến khích để đi vào con đường bán nhà cửa, đầu tư. Thù hận của Vấn đối với Lữ ngày một chồng chất nhưng chưa một lần Vấn oán hận Uyên. Cho đến ngày hôm nay.

Mạng sống của chàng bị đe dọa trực tiếp. Chàng đã

suýt chết hụt vì lần đạn của bọn giết mướn. Do Lữ thuê giết chàng. Hay do cả hai người, Uyên và Lữ, để thanh toán chàng cho rành nợ. Tình yêu của chàng với Uyên bắt đầu tan biến. Hay đang biến thể dần để thành lòng thù hận. Vấn không biết nữa. Nhưng chàng thấy hiển hiện trước mắt chàng hình bóng cả hai người, không phải chỉ mình Lữ, như đối tượng chung cho những ám ảnh vây kín không rời. Và âm ỉ thúc hối một hành động, một phản ứng, tàn nhẫn, ghê gớm, để trả lời một cách tương xứng với những khổ đau và uất ức chàng đã và đang gánh chịu từ bấy lâu nay.

Vấn thu hết tiền mặt và stock certificate của hãng IBM. Chàng lấy ra một nửa số coins vàng Maple Leaf. Phần coins vàng còn lại và nữ trang của riêng Uyên chàng không đựng đến. Chàng chỉ lấy phần riêng của chàng. Và sẽ ra khỏi nơi này, nơi đã một thời là tổ ấm của hai vợ chồng chàng.

Vì Vấn biết chàng không thể ở lại nơi đây thêm giờ phút nào nữa. Bọn giết mướn sẽ trở lại và kết liễu chàng nếu chàng không biến mất vào bóng tối. Và để thực hiện việc trả thù của chàng, Vấn không thể để Lữ, kẻ thù của chàng biết chàng ở đâu, dự định những gì. Chàng sẽ ra tay khi Lữ không ngờ đến, tưởng rằng chàng đã bỏ cuộc vì hèn nhát, trốn mất vì sợ bọn giết mướn theo đuổi

## Chương 38

và ám hại. Vẫn cười gằn. Chàng sẽ cho bọn gian phụ dâm phụ một bài học. Để biết rằng trên đời này còn có luật quả báo. Và lưới trời lồng lộng, sẽ do chính chàng thi hành bản án, một cách nghiêm chỉnh và đầy đủ. Cho sự công bằng đoan chính. Cho tình yêu của chàng, đã mất và không bao giờ trở lại. Và đã trở thành lòng thù hận sùng sục, không bao giờ ngơi nghỉ.